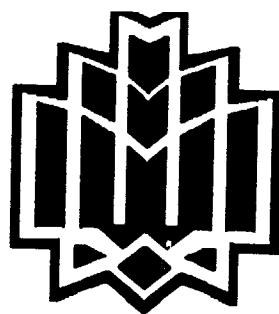

۸۸-۸۸

دانشگاه تریست معلم

دانشکده علوم - گروه زیست شناسی

پایان نامه:

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد رشته علوم جانوری
گرایش فیزیولوژی

موضوع:

بررسی اثر والپوتربیاتها بر حافظه کوتاه مدت و بلند مدت
موشهای صحراوی نر و تعیین مکانیسم عمل آنها

استاد راهنمای:

سرکار خانم دکتر پروین رستمی

استاد مشاور:

جناب آقای دکتر یعقوب امنزاده

نگارش:

سعید قاسمی

تابستان ۱۳۸۲

دانشگاه تریست معلم
شهرورد

تقدیم به :

هادر فدکار و مهرانم که در قامومن زندگی من کلمه ای
ریبایر لار نام لو وجود ندارد .

روان پاک پدر رحمتکش و بزرگولرم که وجودنفود را مدیون لو
هستم .

و همسر صاحب خرد و مهرانم که هستی لم لبریز لار محبت
اوست .

تشکر و قدردانی :

سپاس بی خداوندی را سزاست که با الطاف بی شایبه ، توفیق تحصیل علم و مصاحبত اهل فضیلت را بر من ارزانی داشت و با رحمت بی منتها و فضل بی کران ، ادراک این وظیفه را نصیبم فرمود تا صمیمانه از بذل عنایت و زحمات بی دریغ کلیه عزیزان و اساتید ارجمند که در مراحل مختلف انجام این پژوهش ، بنده را از ارشاد و همراهی خویش بهره مند ساختند ، تشکر و قدردانی نمایم . با سپاس فراوان از :

- سرکار خانم دکتر رستمی که مسئولیت گران راهنمایی این پایان نامه را تقبل فرمودند و در تمام طول این مسیر از هیچ گونه کوششی فروگذار نکردند و همواره از راهنماییهای ارزشمند ایشان بخوردار شدم .

- جناب آقای دکتر یعقوب امن زاده به عنوان استاد مشاور امکان فعالیت در آزمایشگاه فارماکوگنوزی دانشگاه علوم پزشکی تهران را مهیا ساختند و با در اختیار گذاشتن اوقات گرانقدر خویش از بذل هر گونه محبتی دریغ نورزیدند .

- سرکار خانم دکتر عربیان که علاوه بر توفیق شاگردی ایشان در دوره کارشناسی ارشد ، زحمت تصحیح و داوری این پایان نامه را تقبل فرمودند .

- جناب آقای دکتر محمد رضا زرین دست که علاوه بر قبول زحمت داوری این پایان نامه ، در طول این تحقیق از راهنماییها و محبتهای ایشان بخوردار بودم .

- جناب آقای دکتر کاظم پریور که خداوند توفیق شاگردی ایشان را در دوره کارشناسی ارشد به این حبیر ارزانی داشت و در طول این تحقیق همواره مرا مورد محبتهای خویش قرار دادند .

- سرکار خانم پروانه نورجاه که با دراختیار قرار دادن امکانات آزمایشگاه فیزیولوژی جانوری من را در انجام این پژوهه باری نمودند .

- آقایان بهروز کهن روز ، مهدی خدارحمی ، مجید و مرتضی شیرانی ، حسین جنگروی و خانمها زهرا سلگی ، مهین شیرانی که در نوشتمن این پایان نامه از هیچ گونه کمکی فروگذار نکردند .

- در آخر و در جایگاهی خاص از مادر و همسرم که رنج قصورهای مرا در این مدت به جان و دل پذیرفتند ، کمال تشکر و امتنان را دارم .

الف..... چکیده فارسی

فصل اول: مقدمه

۱.....	والرین
۲.....	محتويات والرین
۳.....	ویژگیهای والرین
۴.....	مطالعات حیوانی
۵.....	مطالعات انسانی
۶.....	مروری بر فرایند حافظه
۷.....	انواع حافظه
۸.....	انواع حافظه کوتاه مدت
۹.....	mekanisim یادگیری و حافظه
۱۰.....	ارتباط گلوتامات با یادگیری و حافظه
۱۱.....	رسپتورهای یونوتروپیک
۱۲.....	رسپتورهای متابوتروپیک
۱۳.....	LTP
۱۴.....	ارتباط بین یادگیری و حافظه با هیپوکامپ
۱۵.....	رسپتورهای GABA
۱۶.....	رسپتورهای GABA _A
۱۷.....	نقش رسپتورهای GABA _A در یادگیری و حافظه

فصل دوم : مواد و روشها

۲۵	مواد و وسایل مورد نیاز
۲۷	حیوانات و شرایط نگهداری آنها
۲۷	دستگاه شاتل باکس
۲۹	روش کانول گذاری
۳۲	آموزش
۳۳	تزریق داروها
۳۵	یاد سپاری
۳۶	بررسی برشهای بافتی
۳۷	روشهای تجزیه و تحلیل آماری

فصل سوم : نتایج

۳۹	تأثیر تزریق درون صفاقی والپوتربیاتها بر روی یادسپاری حافظه کوتاه مدت
۳۹	تأثیر تزریق درون صفاقی والپوتربیاتها بر روی یادسپاری حافظه بلند مدت
۴۰	تأثیر تزریق درون بطئی والپوتربیاتها بر روی یادسپاری حافظه کوتاه مدت
۴۰	تأثیر تزریق درون بطئی والپوتربیاتها بر روی یادسپاری حافظه بلند مدت
۴۱	تأثیر تزریق درون بطئی والپوتربیاتها در حضور بیکوکولین بر روی یادسپاری حافظه کوتاه مدت
۴۱	تأثیر تزریق درون بطئی والپوتربیاتها در حضور بیکوکولین بر روی یادسپاری حافظه بلند مدت
۴۲	نمودار شماره ۱
۴۳	نمودار شماره ۲
۴۴	نمودار شماره ۳
۴۵	نمودار شماره ۴
۴۶	نمودار شماره ۵

فصل چهارم : بحث

۴۸	بحث
۵۳	پیشنهادات
۵۴	چکیده انگلیسی
۵۵	منابع

چکیده

والرین گیاهی دارویی با خواص آرامش بخش می باشد. در عصاره والرین اجزای متعددی وجود دارد که دو جزء اصلی آن والپوترياتها و روغن فرارمی باشند. در این مطالعه ، اثرات تزریق درون صفاقی و درون بطئی والپوترياتها بر روی حافظه کوتاه و بلند مدت موش صحرایی نر بررسی شده است. تزریق درون صفاقی والپوترياتها حافظه کوتاه و بلند مدت را کاهش داد. تزریق درون بطئی والپوترياتها نیز حافظه کوتاه و بلند مدت را کاهش داد. تزریق درون بطئی بیکوکولین کاهش حافظه کوتاه مدت ناشی از تأثیر والپوترياتها را معکوس کرد ولی اثر والپوترياتها برای کاهش حافظه بلند مدت را تغییر نداد. با توجه به مطالعات قبلی بر روی والپوترياتها ، کاهش ثبیت حافظه کوتاه مدت احتمالا از طریق تأثیر بر روی رسپتورهای $GABA_A$ بوده است، در حالی که کاهش حافظه بلند مدت علاوه بر تأثیر بر روی رسپتورهای $GABA_A$ ، از طریق ممانعت از سنتز پروتئین نیز صورت گرفته است.

واژه های کلیدی: والرین ، $GABA_A$ ، Valepotriates ، بیکوکولین ، حافظه کوتاه مدت، حافظه بلند مدت، رت

فصل اول

راہنماء

#INTRODUCTION

والرين :

نام لاتین: *Valeriana officinalis*

نام دارویی : *Valeriana radix*

نام فارسی : سنبل الطیب

محتويات :

الف - والپوترياتها (Iridoids) : شامل :

, Acevaltrate , Valtrate, Homodidrovaltrate , Didrovaltrate

Isovaleroxy- hydroxydidrovaltrate, Isovaltratehydrin

7- Epideacetylisisavaltrate , Isovaltrate

ب - روغن فرار (Volatil oil) : تركیبات متعددی شامل :

1- مونوترپین ها : Eugenol, Borneol , Camphene , α -Piene , β -Piene

Isoeugenol

, Caryophyllene , Valerenone , β -Bisabolene : Sesquiterpen - ۲

و Valerenol , Valerianol , Patchouli alchol, Pacifigorgiol , Ledol

Hydroxy , Acetoxy و مشتقات Valerenic acid مجموعه ای از استرهای

ج - آلکالوئیدها : Valerenine , Skyanthine , Chatinine, Actinidine

Valerine

د - دیگر تركیبات : اسیدهای (Polyphenolic) Chlorogenic , Caffeic

, Gum , Choline tannis , Methyl 2-pyrrolketone , β - Sitosterol

Resin

ویژگیهای گیاه :

والرین یک گیاه چندساله دارای تنوع فراوان زیر گونه هایی با جمیعت های طبیعی می باشد که در نواحی مرتفع منطقه معتدل وزیر قطب اوراسیین پراکنده شده اند و بومی آمریکای شمال شرقی شده ، اکنون به میزان وسیعی در هلند ، بلژیک ، فرانسه ، آلمان ، اروپای شرقی ، راپن و ایالت متحده کشت می شود (wichtl et al 1994).

زیر گونه های جدید به وسیله مکانیسم پلی پلولئیدی (تغییرات در تعداد کروموزوم ها) ایجاد می شوند و بدین ترتیب دوازده زیر گونه مهم اروپائی از قبیل *exaltata* (دیپلولئید) ، *procurrens* (اکتاپلولئید) و بعضی از انواع تغییر *nitida* (Bradley 1992) یافته دیگر ایجاد شده اند .

اگر چه خواص آرامش بخشی والرین حداقل بمدت دوازده هزار سال است که مشخص شده است ، ترکیباتی که مسئول این اثر می باشند و چگونگی عمل آنها تا حدود زیادی ناشناخته باقی مانده است . مطالعات بررسی والرین و ترکیبات مشتق از آن به دو صورت حیوانی و انسانی صورت گرفته است .

مطالعات حیوانی :

خواص مسکن والرین به قطعات والپوتربیاتها و روغن فرار (volatil oil) نسبت داده می شود. فعالیت valerenic acid به volatil oil نسبت داده می شود. فعالیت valerenal و hydroxy valerenic acid باعث volatil oils در سال ۱۹۸۱ نشان داد که تزریق درون صفاقی Hendricks ناهمانگی عضلانی در موش می شود . علاوه بر این valerenic acid باعث کاهش فعالیت CNS می گردد و می تواند خواب ایجاد شده توسط فنوباربیتول را طولانی تر کند.

در سال ۱۹۸۲ نشان داد که valerenic acid باعث ممانعت از عمل آنزیمی Ridel است که مسئول تجزیه GABA در CNS می باشد و بنابراین با افزایش غلظت CNS در GABA باعث کاهش فعالیت CNS می شود و فعالیت این sedative ماده از همین طریق انجام می گیرد.

در سال ۱۹۸۶ نشان داد که تزریق درون صفاقی والپوتوبریاتها در موش باعث کاهش فعالیت CNS می شود و این اثر هنگام مصرف خوراکی ، با شدت بیشتری مشاهده می شود .

Petkov در اوخر دهه ۷۰ با مطالعاتی که بر روی موش ، خرگوش و گربه انجام داد پی برد که Vpt_2 که یک قطعه ویژه والپوتوبریاتها می باشد ، دارای اثرات آرامش بخشی، شل کننده ماهیچه ها ، ضدتشنج ، گشادکننده عروق و ضد بی نظمی های ضربان قلب می باشد.

در سال ۱۹۱۶ نشان داد که Valerian oil دارای فعالیت ضد اسپاسمی بر روی عضله رحمی جداد شده از خوکچه هندی می باشد.

Bounthanh در سال ۱۹۸۳ نشان داد که والپوتوبریاتها در شرایط *in vitro* باعث مسمومیت سلولی (cytotoxicity) از طریق ممانعت از سنتز DNA و پروتئین می شوند که در این میان Valtrate مهمترین ترکیب سمعی این فرآکشن می باشد.

Hude در سال ۱۹۸۶ نشان داد که Nomobaldralinal و Baldralinal که از تجزیه Valtrate و isovaltrate ایجاد می شوند ، دارای فعالیت جهش زایی در گونه های مختلف *salmonella* در شرایط *in vitro* می باشند.

Andreatini در سال ۱۹۹۴ به بررسی اثرات والپوتوبریاتها بر روی رفتار رتها در ماز بلند امتیازی (elevated plus maze) پرداخت و مشخص کرد گروهی که والپوتوبریاتها را دریافت می کنند در مقایسه با گروه کنترل ، درصد زمانی کمتری را در دسته های باز (open arms) صرف می کنند .

Santos در سال ۱۹۹۴ نشان داد که یک عصاره آبکی والرین باعث افزایش سطح GABA در سیناپتوزو مهای مغزرت می شود و این اثر به صورت وابسته به کلسیم می باشد.

Tufik و همکاران در سال ۱۹۹۴ در مطالعه ای که بر روی رتها و مادرانشان انجام داد پی برد که والپوتربیاتها فاقد تأثیر بر سیکل استروس و میزان باروری رت ماده و تکامل فرزندان آن می باشد ولی دوز بالای آن (۲۴ mg/kg) باعث افزایش میزان استخوانی شدن (ossification) می شود.

Ortiz در سال ۱۹۹۹ نشان داد که عصاره های والرین بر روی رسپتور های GABA_A تأثیر می گذارند و نیز می توانند با بخش های پیش سیناپسی دیگر نورون های گابا ارزیک نیز واکنش متقابل داشته باشند.

Cavadas در سال ۱۹۹۵ به بررسی اثرات عصاره های هیدروالکلیک و آبکی والرین بر روی رسپتور های GABA_A پرداخت و پی برد که به علت محتویات آمینو اسیدی شان می توانند در شرایط *in vitro* بر روی این رسپتورها تأثیر بگذارند.

Leuschner و همکاران در سال ۱۹۹۳ به بررسی تأثیرات عصاره ای تجاری از ریشه والرین بر روی موش پرداخت و پی برد که باعث کاهش تحرك و افزایش زمان خواب می شود و دارای یک اثر مسکن در مقایسه با دیازپام می باشد.

Fehri در سال ۱۹۹۱ نشان داد که والرین می تواند بر روی رفتار، درد، حرکات روده در رت مؤثر باشد.

Dunaev و همکاران در سال ۱۹۸۷ نشان دادند که والپوتربیاتها باعث ممانعت از انجام رفلکس جهت یابی حیوانات در یک میدان باز می شود، فعالیت حرکتی خود انگیخته و تحریک شده توسط کافئین را کاهش می دهد، پرخاشگری را در حیوانات thiosemicarbazide کاهش می دهد و حساسیت به اثرات تشنجی داروهای carasol را کاهش می دهد.

Hazelhoff و همکاران در سال ۱۹۸۲ مطالعاتی را برای بررسی اثر والپوترياتها و Valerenone بر روی ایلشوم خوکچه هندی انجام دادند. آنها پی بردنده که این ترکیبات در ایلشوم در شرایط *in vitro* از انتقباضات ریتمیک جلوگیری می کند، باعث آرام شدن انتقباضات ایجاد شده توسط پتاسیم می شود. این اثرات حتی هنگام بلوکه بودن رسپتورهای اتونومیک نیز مشاهده می شود که نشان دهنده این امر است که این مواد اثر خود را نه از طریق واکنش متقابل بارسپتورهای سیستم عصبی اتونومیک، بلکه از طریق اثر مستقیم بر رسپتورهای عضله صاف اعمال می کنند.

مطالعات انسانی :

Schmitz این مطالعات نشان دهنده اثر مسکن و آرامش بخش برای والرین بوده اند. hops و همکاران در سال ۱۹۹۸ نشان دادند که والرین می تواند در ترکیب با (عنوان جایگزینی برای بنزو دیازپین ها برای معالجه *Humulus Lupulus*) بی نظمی های غیر روانی و غیر مزمن خواب مورد استفاده قرار بگیرد. Gerhard و همکاران در سال ۱۹۹۶ نشان دادند که والرین در ترکیب با hops می تواند بعنوان آرامش بخش برای درمان آشتفتگی خواب مورد استفاده قرار بگیرد، Panjel و همکاران در سال ۱۹۸۵ نشان دادند که والرین در ترکیب با دیازپام در معالجه اضطراب مورد استفاده قرار بگیرد، Busanny و همکاران در سال ۱۹۸۶ مشخص کردند که والرین میتواند در ترکیب با کافور، کاکتوس شب شکوفا و زالزالک برای درمان بی نظمی های عملی دستگاه گوارش، فشارخون پایین و حساسیت محیط مورد استفاده قرار بگیرد.

Ang - Lee و همکاران در سال ۱۹۸۶ با مطالعات خود مشخص کردند که والرین باعث افزایش اثر آرامش بخشی بیهوش کننده ها می شود.

و همکاران در سال ۲۰۰۰ نشان دادند که والرین می تواند به عنوان Dominguez یک خواب آور برای معالجه بیماران مورد استفاده قرار بگیرد.

و همکاران در سال ۲۰۰۰ مطالعه ای را درمورد اثرات عصاره والرین بر روی خواب انجام دادند. آنها پی برندند که تیمار درازمدت با عصاره والرین باعث افزایش درصد زمانی خواب با امواج آهسته و کاهش درصد زمانی مرحله ۱ خواب Non REM می شود و درنتیجه می تواند برای معالجه بیمارانی که از بی خوابی (insomnia) رنج می برند مورد استفاده قرار بگیرد. آنها نشان دادند که والرین ناخیر خواب و بیداری های شبانه را کاهش می دهد و کیفیت خواب را افزایش می دهد.

Vonderheid Guth و همکاران در سال ۲۰۰۰ اثر عصاره ترکیبی والرین و hops را بر روی EEG بررسی کردند و در پایان مشخص شد که ۴ ساعت پس از مصرف این عصاره ، توان امواج آلفا و بتا کاهش ولی درمورد دلتا افزایش پیدا کرده ، زمان متوسط پاسخ دادن و نیز زمان زمان لازم برای پاسخ صحیح افزایش پیدا کرده است.